

По једној старој причи: ^{двојиче} ~~ме~~ мегланица

рву се, да исходом борбе реше неку важну државну ствар, и краљ, ~~после~~ доста дугога времена, пита гласника: Како напредује онај бој? — Напредује врло добро, једна и ~~да~~ друга страна досада је седамдесет осам пута била оборена на земљу... Читалац у први мах развуче усне на ту доста трому симболику, али ~~о~~ олјеларел схвати: да су краљ, гласник, и мегланица људи без разумности, да ту нема доминације разума, да се не схвата ово: може једна и друга страна још седамдесет осам пута ударати главом о телину, најзад мора доћи до споразумевања, разумевања чињеница, увиђања, одрицања, схватања људских постојања и људских вредности, факте до доминације и до речи разума. Шта значи дуга догма и дуга етика у Берлину? Шта исто то у Кореји? Хоћемо ли у трећи општи, ^{директ} ~~свој~~ тоталитетни рат, да би најзад дошло, ипак, до ~~спо~~ споразумевања, до низа капитулација сваке врсте, да би најзад на том огорач-
ју проговорио разум, да би се, најзад, после брга мртвих и учесређених увиђало да ол двојице мегланица један само био ~~мирољуб~~ мирољуб, а други не. Да су ~~об~~ обојица били то, не би се ударало главама о телину седамдесет ^{осам} пута, главама ~~својим~~ својим и главама туђим.. Зашто је погинуло пет хиљада Американаца у Кореји? Зашто две Кореје, у својој унутрашњој ствари, нису преговарале десет, двадесет пута, ако ~~м~~ малочумницима ^и толико треба? Зашто се прелази граница без пасоша и пријаве, без раз-
зумности и поштења? Зашто нема ~~свет~~ свет закон: да ^{се} разуман човек мора користити ра-
зумом, ~~и~~ не сме бити побеснела твуда.

Ми и наше време бићемо ставан и ^рсрљман део људске ~~исто~~

Но, у имѣразума, ствар се полако разбистрава бар у то-
ме смислу шта се све јасније ^{мету}приближују они који гравитирају једноме: миру или
рату. То јест: мирољубивост је најам апстрактан, жеља етичка, реч мир скоро де-
пота метафизичка, и не може се виљиво и јасно доказати. ~~Зато~~ Но виљиво
се и јасно истура ратољубивост! чак се не да сакрити и кад се то врло брижљиво
улећава и понејчешће врло траљаво остварује. И тенкови и авиони и топови су
виљиви предмети, и туђа униформе, и сасвим други језик и нос људи се не дају
у цеп метнути. И ~~зато~~ ^{и тако} све се јасније деле и групишу они који неће рат. ~~А~~ онда се
само собом казује — силом разума и тогике — да ти воле мир, Разум, то је разуми-
ти другог колико и себе, Разум, то је не давати, јер разум на крају крајева ~~неће~~

нагони пажова да појеге своју ~~паж~~ паж. Разум, то је добро мерити шта имаш ти, ~~паж~~
 али не заборавити шта има други. Добро је знати и памтити да Британија има Оксфорд
 и Кембриџ још од дванаестог века, али не треба заборавити да Балкан, са ^{античком} Грчком и
~~Месопотамијом~~ Византијом има традицију стварања две хиљаде пет стотина година...
 Разум ће саставити вјеру оне који неће рат, и тиме ~~ће~~ ^{ће} се ~~јасно~~ сазнати да су то
 они који љубе мир и рад.

h.c.